

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยกเลิกรายวิชาเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2552 ครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ใช้แนวความคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้อง นำมาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยมีดังต่อไปนี้

2.1 ระเบียบการยกเลิกรายวิชาเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

การยกเลิกรายวิชา (withdrawal) จะกระทำได้เมื่อพ้นกำหนดการถอนรายวิชาและต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนกำหนดการสอบปลายภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า 2 สัปดาห์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2552 : 104) โดยมีขั้นตอนการขอยกเลิกรายวิชาเรียนดังนี้

- 1). เลือกรายวิชาที่ต้องการยกเลิก จากเมนูแบบฟอร์มยกเลิกรายวิชาเรียน ในระบบสารสนเทศนักศึกษา (http://www.academic.cmru.ac.th/information_v2/)
- 2). คลิกเลือกวิชาที่ต้องการยกเลิกรายวิชาเรียนแล้วกด “Submit” เพื่อส่งข้อมูลการยกเลิกรายวิชาเรียนแล้วพิมพ์แบบฟอร์มคำร้องยกเลิกรายวิชาเรียน
- 3). ขอความเห็นการยกเลิกรายวิชาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
- 4). ขอความเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาที่ขอยกเลิก โดยอาจารย์ผู้สอนตรวจสอบ Section รหัสวิชาและชื่อวิชาพร้อมเซ็นชื่อกำกับ
- 5). ยื่นคำร้องขอยกเลิกรายวิชาเรียนที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน พร้อมทั้งแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาหรือบัตรประชาชนภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ดูกำหนดการขอยกเลิกในปฏิทินวิชาการ)
- 6). เมื่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนอนุมัติการขอยกเลิกรายวิชาเรียนและมีการบันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษาตรวจสอบการยกเลิกรายวิชาได้ที่ http://www.academic.cmru.ac.th/information_v2/ แล้วเข้าเมนู “ตารางสอบ” แล้วดูที่ตารางสอบจะปรากฏตัวอักษร W (withdrawal) ตรงกับรายวิชาที่ขอยกเลิก ถือเป็นการเสร็จสิ้นการยกเลิกรายวิชา

2.2 สาเหตุของการยกเลิกรายวิชาเรียน (withdrawal)

การยกเลิกรายวิชาเรียน (withdrawal) เป็นปัญหาที่ปรากฏอยู่ทั่วไปในการศึกษาระดับอุดมศึกษาและถือว่าเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่ง เพราะการยกเลิกรายวิชาเรียนถือว่าเป็นการสูญเสียค่าทางการศึกษาและบ่งบอกถึงความล้มเหลวของการจัดการศึกษาได้อีกด้วย จากการศึกษาสาเหตุการยกเลิกรายวิชาเรียน มีนักวิชาการหลายท่านให้ความเห็นสอดคล้องกันว่าการยกเลิกรายวิชาเรียนอาจนำไปสู่การออกกลางคันของนักศึกษาได้ อาทิเช่น กิตติศักดิ์ สารประดิษฐ์ (2539) เกษตร เมืองทอง (2544) จรุง แสงสาคร (2533) อุไรรัตน์ โพธิ์แก้ว (2539) และศิริก สุวรรณฤทธิ์ (2535) สรุปได้ดังนี้

1). สาเหตุด้านนักศึกษา

นักศึกษาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน หากไม่มีนักศึกษากการเรียนการสอนก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ในระบบการเรียนการสอนนักศึกษาจะต้องมีความพร้อมที่จะรับการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ที่จะเกิดขึ้น นักศึกษาจำเป็นต้องมีความพร้อมและมีพื้นฐานความรู้เพียงพอ นักจิตวิทยากลุ่มมนุษยนิยมเชื่อว่า การที่นักเรียนสอบตกหรือไม่บรรลุผลในการเรียนเพราะ พื้นฐานความต้องการของนักเรียนไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งในเรื่องความต้องการพื้นฐานของนักเรียนนั้น Taylor ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของนักเรียนได้ดังนี้ (เกษตร เมืองทอง 2544 : 7)

- (1). ความต้องการเข้าใจถึงเป้าหมายของการสอนของครู
- (2). ความต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน
- (3). ความต้องการในเนื้อหาวิชาเรียน มีความสัมพันธ์กับชีวิตของนักเรียน
- (4). ความต้องการในเนื้อหาวิชาเรียนมีความสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียน
- (5). ความต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน
- (6). ความต้องการเอาใจใส่ และตอบสนองความสนใจของนักเรียนจากผู้สอน
- (7). ความต้องการให้โครงสร้างทางการเรียนมีปริมาณที่เหมาะสม
- (8). ความต้องการมีเวลาสำหรับการเรียนอย่างเต็มที่
- (9). ความต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนๆ
- (10). ความต้องการในการชี้แนะที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ และวิธีการเรียนของนักเรียน

ดังนั้น ผู้เรียนนับเป็นองค์ประกอบทางการเรียนที่สำคัญ ดังนั้นการศึกษาข้อมูลจากตัวผู้เรียนจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจึงต้องมีการคำนึงถึงองค์ประกอบด้านต่างๆที่มีผลต่อผู้เรียนด้วย เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว ความต้องการความสนใจและความมุ่งมั่นต่อสาขาวิชาที่เรียน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ ความสามารถของผู้เรียน หรือแม้กระทั่งความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ไม่ดีและออกกลางคันได้ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้บุคคลแตกต่างกันนั้น อาจแบ่งได้เป็น 2 สาเหตุใหญ่ๆ ได้แก่ เกิดจากพันธุกรรม และเกิดจากสิ่งแวดล้อมดังมีรายละเอียดดังนี้

1.1 สถิติปัญหา

นักจิตวิทยา มีความเชื่อว่า ตัวแปรที่เป็นสาเหตุต่อการตัดสินใจปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษา ด้านสถิติปัญหามีผลโดยตรงกับผลการเรียนโดยเริ่มจากความเชื่อที่ว่า การที่บุคคลมีความแตกต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับอิทธิพล 2 ประการ ได้แก่ เกิดจากพันธุกรรม และเกิดจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (สุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์ อ้างใน อารี ผสานสินธุวงศ์, 2550 : 10)

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงปัจจัยที่ทำให้บุคคลแตกต่างกัน

จากแผนภูมิที่ 2.1 ได้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้นักศึกษาไม่ประสบผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควรในการเรียนการสอน ในเรื่องความแตกต่างที่เกิดจากพันธุกรรม ได้แก่ ระดับสติปัญญา อัตราความเจริญเติบโต ความบกพร่องทางร่างกาย ทางจิตและสมอง เชื้อชาติ และเอกลักษณะเฉพาะบุคคล สิ่งต่างๆเหล่านี้เราไม่สามารถควบคุมได้ ความแตกต่างที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ สถานะความเป็นอยู่ การอบรมเลี้ยงดู สภาพสังคม การให้ความรู้

ซึ่งทำให้เกิดปัญหาได้เช่น ความกังวลใจ ฐานะทางการเงิน สุขภาพ ที่พักอาศัย เนื้อหาวิชาที่เรียน การเรียนของนักเรียน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

1.2 ทักษะต่อสาขาวิชาที่เรียน

นักจิตวิทยา เชื่อว่า ทักษะคือเป็นความโน้มเอียงซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ที่จะแสดงตอบโต้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในการสนับสนุน หรือไม่สนับสนุน และทักษะคือเป็นสิ่งที่เกิดก่อนพฤติกรรมและสามารถใช้เป็นเครื่องมือกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ ดังเช่น

กิตติศักดิ์ สารประดิษฐ์ (2549 : 11) ได้กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ และท่าที หรือความรู้สึกที่แสดงออกทักษะทางการเรียน พฤติกรรมการตอบสนองต่อครู วิธีการสอนของครู โรงเรียน รวมทั้งจุดหมายของการศึกษาด้วยทักษะทางการเรียน

Allprot (1960 อ้างใน อารี ฝานสินธุวงศ์, 2550 : 11) ได้ให้ความหมายของทักษะไว้ว่า ทักษะ หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์ และสภาวะของความพร้อมนี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ สิ่งของหรือสถานการณ์ต่างๆ

Kretch and Crulthahfield (1962 อ้างใน อารี ฝานสินธุวงศ์, 2550 : 11) ได้กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง ผลรวมของกระบวนการที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจ อารมณ์ การยอมรับ และการรู้การคิด ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะเป็นผลมาจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

นฤมล พึ่งกิจ (อ้างใน กิตติศักดิ์ สารประดิษฐ์, 2549 : 12) กล่าวว่า ทักษะทางการเรียน หมายถึง สภาวะทางอารมณ์ และท่าที หรือความรู้สึกที่แสดงออกทักษะทางการเรียน พฤติกรรมการตอบสนองต่อครู วิธีการสอนของครู โรงเรียนรวมทั้งจุดหมายของการศึกษาด้วยทักษะทางการเรียน

1. การยอมรับในตัวครู เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อครูในด้านวิธีการสอน วิธีการประเมินผลความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน การควบคุมดูแลนักเรียน การให้สิทธิเสรีภาพ การลงโทษนักเรียนที่ทำผิด การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การวางตนกับนักเรียนและการให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียน

2. การยอมรับคุณค่าของการศึกษา เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการเห็นด้วย และความปรารถนาของนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา เป้าหมายสุดท้ายของการศึกษาของนักเรียนความต้องการการเรียนต่อ ความต้องการในการประกอบอาชีพ ทั้งการเบี่ยงเบนต่อการเรียนและการเห็นว่าการเรียนเป็นเรื่องสนุก ต่างก็เป็นความรู้สึกต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่เรียนนั้น ทำให้เกิด

ความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้าของการประกอบอาชีพ หรือสามารถหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้

1.3 ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียน เป็นเรื่องที่ได้ให้ความสนใจเป็นอย่างมากในวงการศึกษ เพราะประสิทธิภาพทางการศึกษานั้นสามารถวัดได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากการศึกษาของนักการศึกษาและนักจิตวิทยาพบว่า การที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากัน มิได้หมายความว่าจำเป็นต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน ทั้งนี้เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู กระบวนการให้การศึกษา ตลอดจนสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว

สาคร อัมจักร (อ้างใน อารี ฬสถานสินธุวงศ์, 2550 : 12) พบว่า ผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับ D โดยเฉลี่ยแล้วจะมีแนวโน้มที่จะออกกลางคันสูงมาก และก่อนหน้านี้ก็ได้มีผลการศึกษาที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจและสังคม สติปัญญา การขาดเรียน ผลการเรียนและการออกกลางคันซึ่งชี้ให้เห็นว่าตัวแปรดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด

1.4 การขาดเรียน

สาคร อัมจักร (อ้างใน อารี ฬสถานสินธุวงศ์, 2550 : 13) ได้กล่าวว่า การขาดเรียนของนักศึกษาย่อมจะต้องมีสาเหตุจากหลายสาเหตุ อย่างไรก็ตามการที่นักศึกษาไม่เรียนย่อมแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการเล่าเรียนลดน้อยลง ความตั้งใจในการเรียนน้อยลงและผลปฏิบัติงานกิจกรรมต่างๆทางการเรียนลดลง ย่อมส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำไปสู่การออกกลางคันในที่สุด

1.5 การเบื่อหน่ายต่อการเรียน

สาคร อัมจักร (อ้างใน อารี ฬสถานสินธุวงศ์, 2550 : 13) กล่าวว่า มีความเชื่อกันว่านักเรียนยังมีความเบื่อหน่ายต่อการเรียนมากเท่าใด ก็จะยังมีแนวโน้มหรืออัตราการเสี่ยงในการออกกลางคันมากขึ้น การเบื่อหน่ายต่อการเรียนจึงนับว่าเป็นอุปสรรคโดยตรงต่อการประสบผลสำเร็จในการเรียน และสามารถนำไปสู่การออกกลางคันของนักเรียนในที่สุด ในทางตรงกันข้ามการเห็นว่าการเรียนเป็นเรื่องสนุกสนานก็จะเป็นการเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนมีพลังในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และจะนำไปสู่ผลสำเร็จในการเรียนได้สูงขึ้น โอกาสเสี่ยงในการออกกลางคันลดลง

1.6 สุขภาพ

อุปสรรคหนึ่งสำหรับการเรียนของนักศึกษา ก็คือ ปัญหาสุขภาพและความบกพร่องทางร่างกาย นักศึกษาที่มีสุขภาพดีจะมีความสมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยต่างๆ จะมีเวลาเรียนมากกว่านักศึกษาที่เจ็บป่วย การขาดเรียนทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง ไม่ได้รับความรู้เท่าเทียมกับเพื่อน ผลการเรียนจะตกต่ำไปกับเวลาที่ขาดเรียน การที่สุขภาพไม่แข็งแรงทำให้พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาได้ผลไม่เป็นที่พอใจ

1.7 ความประพฤติ

ความประพฤติของนักศึกษามีการแสดงออกในลักษณะที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกแบบไม่พึงประสงค์ คือ การแสดงพฤติกรรมที่ผิดเพี้ยนไปจากนักศึกษาปกติ ได้แก่ พฤติกรรมการทะเลาะวิวาท พฤติกรรมด้านชู้สาวและพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด ล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาจะเห็นได้ว่าสาเหตุด้านนักศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งในการออกกลางคันของนักศึกษาซึ่งมาจาก สถิติปัญหา ทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน ผลสัมฤทธิ์ของการเรียน การขาดเรียน การเมื่อหน่วยต่อการเรียน สุขภาพ และความประพฤติ นอกจากนี้ ชาญชัย อาจินสมาจาร (2530) ได้แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่เกิดจากตัวผู้เรียน ได้แก่ การติดงานอาชีพ ชั่วโมงการทำงานเปลี่ยนไปจึงไม่สามารถเรียนได้ตามกำหนด ไม่สนใจที่เรียนต่อเพราะไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน มีพื้นฐานการศึกษาเดิมน้อย ต้องย้ายภูมิลำเนาไปประกอบอาชีพในท้องถิ่น ผู้เรียนบางคนต้องไปประกอบอาชีพใกล้บ้านทำให้ขาดเรียนบ่อยๆ จึงเรียนไม่ทันและไม่อยากจะเรียน ผู้เรียนต้องการพักผ่อนเพราะทำงานหนักตลอดวัน ผู้เรียนที่เป็นหญิงมีภาระต้องเลี้ยงบุตร เป็นต้น

2. สาเหตุด้านผู้สอน

ผู้สอน ในที่นี้หมายถึง ครู หรือ อาจารย์ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับผู้เรียนและเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอาจารย์ผู้สอนและวิธีการสอนของอาจารย์ถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียน ส่วนหนึ่งจากงานวิจัยของหลายท่านสรุปตรงกันว่าสาเหตุของการออกกลางคันของผู้เรียนส่วนหนึ่งเกิดจากความไม่พึงพอใจในตัวครูผู้สอนและวิธีการสอนของครูดังเช่น สุรพันธ์ ตันศรีวงษ์ (อ้างใน เกษตร เมืองทอง, 2544 : 9) ได้กล่าวว่า การเตรียมการสอนที่ดี จะก่อให้เกิดความมั่นใจในการสอนถ้าหากอาจารย์ผู้สอนได้มีการเตรียมการสอนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งทางด้านเนื้อหาเรื่องที่จะสอน วิธีการสอน ก็จะทำให้การสอนราบรื่น ถูกต้อง ไม่สับสน และทำให้

อาจารย์ผู้สอนได้สอนตรงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ช่วยให้นักศึกษาสนใจ เชื่อมั่น และศรัทธาในตัวอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะทำให้การสอนประสบความสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

การเตรียมการสอนของอาจารย์จึงมีความสำคัญยิ่ง และมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา สุชาติ ศิริสุขไพฑูรย์ (อ้างใน กิตติศักดิ์ สารประดิษฐ์, 2549 : 24) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียนอย่างหนึ่ง คือ ค่านิยมในตัวผู้สอน ผู้สอนมีประสบการณ์ อาจสอนได้สนุกสนานหรือผู้สอนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคมดี มีความประพฤติเป็นที่ประทับใจเป็นที่เคารพรักของผู้เรียนจะเป็นตัวอย่างที่ผู้เรียนอยากจะทำอย่าง ลักษณะของครูที่ดีที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กมี 11 ประการดังนี้

- 1) ตรงเวลา ไม่มาสายหรือกลับก่อนเวลา ไม่โอ้อ้อเวลาการสอน
- 2) มาทำงานเป็นเนืองนิตย์
- 3) เตรียมการสอนสม่ำเสมอ
- 4) เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน เช่น การแต่งกาย การพูดจาและกิริยามารยาท
- 5) เมื่อได้รับมอบหมายงานก็ทำงานนั้นได้สำเร็จลุล่วงไปโดยเร็ว
- 6) มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และไม่ก้าวล่วงงานคนอื่น
- 7) ทำงานเป็นพหูสูตรเพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก
- 8) ไม่ถือเอาดีของเรา มีความกลมเกลียวในคณะครู
- 9) มีจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีครูสภา
- 10) ประจบหน้าหน้าสถานศึกษาด้วยการทำงานในหน้าที่ไม่สอพลอ
- 11) ช่วยงานพิเศษของสถานศึกษานั้นๆ ข้าง

แต่อย่างไรก็ตามในการเรียนการสอนที่ดำเนินไปนั้น อาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอนได้ ซึ่งจำแนกลักษณะปัญหาเกี่ยวกับผู้สอนได้ดังนี้ (เกษตร เมืองทอง, 2544 :11)

1) ปัญหาเกี่ยวกับความไม่แจ่มแจ้งของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ผู้สอนจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะสอนให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง สามารถแยกแยะเกี่ยวกับรายละเอียดได้เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจ ปัญหาที่สำคัญก็คือ การที่ครูมีความรู้น้อยจะทำให้ครูขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง และนักศึกษาเองก็ขาดความเชื่อมั่นในตัวครูเช่นกัน

2) ผู้สอนไม่มีความตั้งใจสอนและไม่มีการพัฒนาความรู้ของตน ปัญหาในด้านนี้เกิดขึ้นเสมอเมื่อตัวครูเองไม่ได้ตั้งใจจะเป็นครูตั้งแต่ที่แรก อาจเป็นเพราะว่าหางานอื่นทำยังไม่ได้หรือติด

รับทุนดังนั้นเมื่อครูขาดความตั้งใจแล้วก็ขาดการเตรียมการสอนจึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพลดน้อยลง

3) ผู้สอนขาดความรู้และทักษะเกี่ยวกับการสอน เนื่องจากจบสายวิศวกรรม หรือสาขาวิชาอื่น ๆ ที่ไม่ได้มีวิชาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีสอน เช่น สอนเร็วเกินไป วิธีการสอนไม่น่าสนใจ ปัญหาด้านนี้จะเกิดขึ้นมากกับครูที่จบมาใหม่ ๆ แต่ถ้าหากมีความตั้งใจจริง พยายามศึกษาจากครูที่มีความรู้และความชำนาญ ก็จะช่วยได้มาก ประการสำคัญถ้าหน่วยงานนั้นจัดปฐมนิเทศหรือมีการอบรมให้ความรู้กับครูใหม่ๆ นี้ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนให้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ รัตนา พุ่มไพศาล (อ้างใน จรูญ แสงสาคร, 2533: 13) ได้กล่าวว่า ในการสอนควรใช้วิธีการสอนหลายๆ วิธีร่วมกัน เช่น การสอนด้วยการบรรยายอย่างเดียว ควรเปลี่ยนมาเป็นแบบบรรยายประกอบด้วยเทคนิคอื่น ๆ ได้แก่ การอภิปราย การใช้อุปกรณ์ การสาธิต การให้ทดลองและทำจริง วิธีการสอนต่างๆ ควรคัดเลือกให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการเรียน ไม่มีวิธีการสอนวิธีเดียวที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ รวมถึงการจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมโดยควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) ผู้สอนควรวางแผนการใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
- 2) การเลือกอุปกรณ์การสอน ผู้สอนควรเรียนรู้วิธีการใช้และใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์
- 3) ควรทดลองใช้อุปกรณ์การสอนก่อน
- 4) ควรแนะนำให้ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อจะได้ใช้อย่างเกิดประโยชน์
- 5) ควรสรุปให้ผู้เรียนฟังหลังจากใช้อุปกรณ์การสอนแล้ว
- 6) ควรใช้อุปกรณ์ให้สัมพันธ์กับวิธีการสอน

อีกทั้งครูจะต้องเข้าใจนักศึกษาเป็นอย่างดี ทั้งในด้านพื้นฐานความรู้ ความสามารถทั่วไป ข้อบกพร่องส่วนตัว ความสามารถเฉพาะตัว เพราะสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการเรียน และวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนักศึกษาจะช่วยให้ครูสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนการสอนได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านการเลือกความมุ่งหมายและกระบวนการสอน นักศึกษาจะมีความแตกต่างกันหลายด้านทั้งเพศ วัย สถิติปัญญา พื้นความรู้ พื้นฐานทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างมาก ผู้สอนจะต้องสามารถพิจารณาได้ว่านักศึกษาแตกต่างกันด้านใดบ้าง อาจารย์ ผู้สอน จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสัมฤทธิ์สูงสุด แต่อาจจะมี

ปัญหาบางประการที่จะทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร อันอาจเนื่องมาจากการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนไม่ดีพอ เช่น สอนไม่ตรงเวลา วิธีการสอนไม่น่าสนใจ สอนเร็วเกินไป เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกัน เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจารย์ผู้สอนต้องจัดให้หมดไปเพื่อจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เพราะอาจจะส่งผลให้เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้

3. ด้านครอบครัว

ครอบครัวถือเป็นสถาบันแรกที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนและมีอิทธิพลต่อผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม และเป็นสถาบันที่สำคัญ เพราะเมื่อเด็กเกิดมาก็มีเวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัว ดังนั้นพฤติกรรมจะซึมซับมาจากสมาชิกในครอบครัว

ประคินันท์ อุปรนัย (อ้างใน กิตติศักดิ์ สารประดิษฐ์, 2549 : 15) ได้ให้ความหมายครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คน หรือมากกว่าที่อยู่รวมกันในบ้านเดียวกันและมีความผูกพันกันทางสายเลือด การแต่งงาน หรือโดยรับเป็นบุตรบุญธรรม

ทั้งนี้ ครอบครัวของเด็กวัยรุ่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อปัญหาของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมากสรุปได้ดังนี้ (เกษตร เมืองทอง, 2521 :13-15)

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดา ในครอบครัวที่มีบิดามารดารักใคร่ปรองดองกันดี เด็กก็ย่อมจะมีความสุขทั้งทางร่างกาย ทางอารมณ์ ทางสติปัญญา และทางจิตใจของเด็ก ส่วนเด็กที่ขาดสิ่งเหล่านี้ย่อมจะทำให้มีปัญหาเกิดขึ้นกับเด็กได้ ครอบครัวที่มีลักษณะบ้านแตก (Broken home) คือ บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือบิดามีภรรยาหลายคน บุตรแต่ละคนก็ทะเลาะกันหรือบิดาดื่มเหล้ามาก มารดาเล่นการพนัน ปัญหาเหล่านี้ เป็นปัญหาที่ทำให้เด็กขาดความสุขความอบอุ่นภายในครอบครัวอาจจะแยกปัญหาเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1) พ่อแม่มีฐานะยากจน ไม่มีเวลาดูแลสั่งสอนลูกเท่าที่ควร เพราะต้องออกไปทำงานตั้งแต่เช้าไปจนค่ำ พอกลับมาลูกๆก็หลับหมดแล้ว ทำให้ลูกๆ ว่าเหว่เมื่อมีปัญหาที่ไม่มีเวลาปรึกษาพ่อแม่ ทำให้มีปัญหาเกิดขึ้นได้

2) พ่อแม่มีฐานะร่ำรวยมาก เด็กอาจได้เงินทองใช้จ่ายเท่าไรก็ได้ แต่บิดามารดามีธุระมากทั้งทางการเงินและสังคม จนกระทั่งไม่มีเวลาที่จะอยู่บ้านอบรมบุตร เด็กก็อาจกลายเป็นเด็กอันธพาลนอกบ้านและก่อความวุ่นวายและจะทำให้รุนแรงขึ้นอีก เพราะมีเครื่องมือคือ เงิน รถยนต์ และบางทีก็มีอาวุธด้วย

3) บิดามารดาเอาใจใส่มากเกินไป ให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอแม้ว่าบางเรื่องเด็กอาจจะทำเองได้ก็ตาม นอกจากนี้จึงรู้จักเหมือนหนึ่งเป็นเด็กเล็กๆ อยู่เสมอ เด็กจะรู้สึกว่าตนเองขาดความรักและความไม่ไว้วางใจตนเองว่าสามารถจะทำสิ่งที่ถูกต้องได้มักจะแสดงการทดแทนโดยการทำตนเหนือผู้อื่น ข่มขู่เพื่อน ทำตนเป็นหัวหน้าในทางเลื่อมเลี้ยวหรืออาจมีอาการตรงข้าม คือชอบคบเพื่อน ทำสิ่งที่มีความลับ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ไม่ดีและไม่พึงปรารถนา

3.2 จำนวนสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวที่มีสมาชิกน้อยและเด็กที่ไม่มีเพื่อนบ้านทำให้เกิดความว้าเหว ทำให้เด็กไปคบเพื่อนนอกบ้านและในทางตรงกันข้าม บ้านที่มีสมาชิกมากเกินไปหรือมีหลายครอบครัวทำให้เด็กแต่ละคนได้รับความรักไม่เท่ากัน ทำให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจมีปมด้อยและกลายเป็นคนคิดมาก เด็กพวกนี้ถ้ามีโอกาสและมีผู้ชักชวนให้กระทำการอันใดที่เป็นภัยต่อสังคมก็จะยินดีโดยง่าย

3.3 บุตรคนกลางเป็นเด็กที่มีปัญหา นักจิตวิทยาพบว่า เป็นเด็กที่มีปัญหามากพอสมควร เพราะบิดามารดามักเอาใจใส่บุตรคนโตและบุตรคนเล็ก บุตรคนกลางมักถูกทอดทิ้งทำให้น้อยเนื้อต่ำใจ และมักถูกบิดามารดานำไปเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ได้สู่น้องไม่ได้

3.4 ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความยากจนนับว่าเป็นแรงผลักดันหรือเป็นสาเหตุที่ทำให้พ่อแม่ทอดทิ้งบุตรได้มาก เพราะต้องรีบออกไปทำมาหากินซึ่งอาจจะได้มาพอประทังไปวันๆ อาจจะทำให้เด็กต้องไปประกอบอาชีพทุจริตเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทอง เด็กเกรส่วนใหญ่มมาจากครอบครัวที่ฐานะยากจนมาก หรือมาจากครอบครัวที่ฐานะสูงมากส่วนครอบครัวที่มีฐานะปานกลางนั้นเด็กจะเกรน้อย เด็กที่พ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจตกต่ำมากนั้น เด็กจะเกรเพราะความคับแค้นและด้อยทางศีลธรรม ส่วนเด็กที่พ่อแม่มีฐานะปานกลางจะเป็นเด็กที่พยายามทำตัวให้สูงขึ้น จึงพยายามศึกษาหาความรู้เพื่อสร้างฐานะความเป็นอยู่ให้มั่นคง ไม่กระทำตนเกรอันธพาล

3.5 การปกครองบ้าน บ้านที่มีระเบียบเคร่งครัดมากเกินไป บุตรก็จะทนไม่ไหว จะแสดงออกในทางที่ผิดหรือประพฤติตนเกรหรือเตลิดออกจากบ้าน หรือบ้านที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลยไม่สนใจ ผลสุดท้ายลูกเสียคน

3.6 ที่ตั้งของบ้าน บ้านที่ตั้งอยู่ในถิ่นฐานที่คับแคบ สกปรก เป็นที่เด็กจะประพฤติผิดได้ง่ายเพราะต้องแออัดหลายคนในบ้านเล็กๆ ไม่มีที่สำหรับเด็กโดยเฉพาะ เด็กอาจเที่ยวเตร่ได้รับการชักชวนให้ลักเล็กขโมยน้อย เล่นการพนัน สูบบุหรี่ และดื่มเหล้า

3.7 เด็กขาดผู้ปกครองที่แท้จริง เด็กที่อยู่ตามลำพังไม่มีคนดูแลอบรมบ่มนิสัยก็อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเสียได้

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญ เพราะเป็นสถาบันแรกที่ขัดเกลาทางสังคมแก่เด็กมากที่สุด เนื่องจากเด็กเกิดมาก็มีเวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัว ดังนั้น พฤติกรรมจะซึมซับมาจากสมาชิกในครอบครัว ซึ่งปัญหาที่เกิดมาจากครอบครัวดังที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งปัญหาต่างๆ ดังกล่าวเหล่านี้เป็นปัญหาที่จะทำให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควรและอาจส่งผลให้เป็นสาเหตุการยกเลิกการเรียนและอาจนำไปสู่การออกกลางคันของนักศึกษาได้

4. ด้านสถานศึกษา

สถานศึกษา เป็นองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ที่ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ หลายประการ ได้แก่ อาคารสถานที่ หลักสูตร ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน การบริหารและการบริการที่สนับสนุนการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

เสาวคนธ์ จันทภูมิ (อ้างใน อุไรรัตน์า โพธิ์แก้ว, 2539 : 62) ได้ศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม ระหว่างปีการศึกษา 2524-2527 พบว่า สาเหตุที่ทำให้ให้นักศึกษาออกกลางคัน คือ ค่าเล่าเรียนแพง นักศึกษาสอบตกบางรายวิชา ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์การฝึกภาคปฏิบัติ พื้นฐานทางวิชาชีพไม่เพียงพอ ไม่ถนัดในวิชาที่ได้เลือกเรียน ไม่ชอบครูที่สอนเพราะใช้อารมณ์เกินไป และที่พักอยู่ไกลจากสถานศึกษาทำให้เดินทางลำบาก ชาญ สุขเสวบัณฑิต กล่าวว่า การที่นักศึกษาจะประสบความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ได้ มีองค์ประกอบใหญ่อยู่ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบทางสติปัญญา และ องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ซึ่ง เกษตร เมืองทองได้แบ่งออกประกอบของสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่จะสนับสนุนในด้านการเรียนการสอนเป็น 2 องค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบทั่วไป

1.1 ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน ไม่เคร่งครัด หุยมหิมนเกินไป ไม่ควรตึงหรือหย่อนเกินไป ไม่เข้มงวดจนไม่สามารถปฏิบัติได้ จะทำให้รำคาญ ขมขื่น สุขภาพจิตเสีย

1.2 การแข่งขันกันในกลุ่มนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนไม่ควรช่วยๆ สนับสนุนส่งเสริมให้แข่งขันกันจนมากเกินไปจะทำให้ นักศึกษาเกิดความตึงเครียด

1.3 การสอบ เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้เกิดความกังวล หวาดกลัว กลัวสอบตกเป็นปัญหาต่อสุขภาพจิตได้ บางคนสอบตกก็รู้สึกเสียใจ

1.4 สังคมภายในสถาบัน การคบกันในกลุ่มเพื่อนถ้ามีการแบ่งกลุ่มตามฐานะ การแต่งตัวตามแฟชั่น นักศึกษาจะเลียนแบบกัน สำหรับนักศึกษาที่มีฐานะไม่ดีอาจจะมีปัญหาได้

1.5 การปฏิบัติตัวของอาจารย์ผู้สอน ต้องให้ความเมตตา กรุณา ใจเย็น ยุติธรรม อารมณ์ดี สอนเข้าใจดี ข้อสอบไม่ยากเกินไป รู้ถึงความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่นักศึกษาให้ความเคารพศรัทธาอยู่แล้ว จึงสามารถสร้างเสริมเจตคติที่ดีแก่นักศึกษาได้ อาจารย์ผู้สอนจึงมีความสำคัญต่อการเสริมสร้างสุขภาพจิตให้แก่เด็กได้มาก

1.6 อาจารย์ที่ปรึกษา ควรดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพราะนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาจะมาจากหลายสถานที่ ย่อมมีความแตกต่างระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้น สำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาถ้าเป็นนักศึกษาที่อยู่หอพักจะยังมีปัญหามากยิ่งขึ้น เพราะขาดคนที่ให้คำปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาจึงมีบทบาทสำคัญคอยช่วยเหลือ และแก้ปัญหาให้กับนักศึกษา

1.7 สภาพแวดล้อมของที่ตั้งสถาบัน ถ้าตั้งอยู่ในที่มีเสียงรบกวน ผู้คนสับสนจอแจ ตั้งอยู่ใกล้โรงงาน อยู่ริมถนนที่จราจรคับคั่ง ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน

2. องค์ประกอบด้านการส่งเสริมการศึกษา

2.1 ด้านการบริการนักศึกษา เป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้นักศึกษามีความสุขได้รับความสะดวกสบายปราศจากการกังวลใดๆ ซึ่งจะทำให้ นักศึกษาสามารถใช้เวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่ ได้แก่

2.1.1 จำนวนที่นั่งทำงานและที่นั่งพักผ่อนควรให้เพียงพอและอยู่ในสภาพที่แข็งแรง สะอาดในบริเวณอาคารเรียนและตามร่มไม้ต่างๆ

2.1.2 ด้านสวัสดิการอาหาร ควรมีเจ้าหน้าที่และผู้รับผิดชอบเป็นฝ่ายสวัสดิการอาหาร และควรมีสถานที่จำหน่ายอาหารให้เพียงพอและไม่แออัด รวมถึงนักการดูแลความสะอาด

2.2 ด้านบริหารระบบบริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษา ระบบบริหารที่เป็นระบบเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาได้อย่างเต็มที่ โดยจะต้องมีการจัดกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นระบบโดยใช้บุคลากรและทรัพยากรต่างๆ เช่น งบประมาณ อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องจักร เป็นต้น พร้อมทั้งการจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้การบริหารงานบรรลุเป้าหมายตามนโยบายที่วางไว้

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความร่วมมือจากนักศึกษา เพื่อสนองความต้องการและความสนใจอันจะเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการด้านต่างๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจจะมีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยให้กิจกรรมในการเรียนให้มีคุณค่าและประโยชน์มากขึ้น สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาในการจัดกิจกรรม และควรมีการประเมินผลกิจกรรมโครงการต่างๆ ที่จัดไปแล้วอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อนำผลประเมินมาปรับปรุงในการจัดกิจกรรมต่อไป

2.4 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน หลักสูตรและการเรียนการสอนจะทำให้สถาบันการศึกษามีคุณภาพ เพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางของการศึกษา และต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญอีกหลายปัจจัยประกอบกัน โดยการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ปัจจัยที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เช่น การเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและนำไปปฏิบัติให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การจัดหลักสูตร พฤติกรรมการสอนของผู้สอน รวมถึงการใช้สื่ออุปกรณ์ที่ดีมีคุณภาพมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงสัมพันธภาพของผู้เรียนผู้สอนสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนการสอน Noel and Leonard (อ้างใน อุไรรัตน์ โพธิ์แก้ว, 2539:48) ได้เสนอแนะคุณลักษณะที่ดีของการเรียนการสอนไว้ดังนี้

- 1). เหมาะสมกับอายุ และสติปัญญาของผู้เรียน
- 2). เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
- 3). เหมาะสมกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
- 4). เหมาะสมกับเรื่องที่จะสอน
- 5). มีลักษณะน่าสนใจ
- 6). ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอน
- 7). ไม่ทำให้เสียเวลาในการใช้มากเกินไป
- 8). ให้ความคิดรวบยอดที่ง่าย และไม่ซับซ้อน
- 9). เป็นแบบง่าย ๆ
- 10). ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาดีขึ้น
- 11). ช่วยในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีแก่ผู้เรียน
- 12). ช่วยเพิ่มทักษะให้แก่ผู้เรียน
- 13). ให้ผลดีต่อการเรียนการสอนมากที่สุด

14. ไม่แพงจนเกินไป

สถานศึกษา เป็นองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ที่ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ หลายประการ ได้แก่ อาคารสถานที่ หลักสูตร ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน การบริหารและการบริการที่สนับสนุนการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ต้องมีที่พักผ่อนอย่างเพียงพอ มีโรงอาหารที่สะอาด ห้องสมุด หอพักนักเรียน มีกิจกรรมที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของนักศึกษา รวมถึงการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษา สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นส่วนสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มิฉะนั้นแล้วอาจเป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้

5. ด้านสังคม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายของ “สังคม” ว่าเป็นความหมายถึงคนจำนวนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ตามระเบียบกฎเกณฑ์โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญร่วมกัน (อ้างใน กิตติศักดิ์ สารประดิษฐ์, 2549 : 26-29) และอุไรรัตน์ โพธิ์แก้ว (2539 : 63) ได้จำแนกสังคมออกเป็น 2 ด้าน คือ สังคมภายในโรงเรียน และสังคมภายนอกโรงเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1 สังคมภายในโรงเรียน เป็นความสัมพันธ์ของผู้เรียนกับเพื่อนและอาจารย์ งานวิจัยของสมหวัง พริยานุวัฒน์ (อ้างใน อารี ผสานสินธุวงศ์, 2550 : 21) พบว่า สาเหตุโดยตรงที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นิสิตนักศึกษาต้องออกจากมหาวิทยาลัย คือ การแบ่งเวลาไม่ถูกต้อง ไม่ได้ใช้เวลาให้กับการศึกษาเล่าเรียน และเกี่ยวโยงโดยตรงกับสาเหตุประกอบ คือ การทำกิจกรรมนิตินิยมเกินไป และการปรับตัวเข้ารับการเรียนชั้นมหาวิทยาลัยไม่ได้ นิสิตนักศึกษาไม่ค่อยเข้าเรียน และไม่ทำการบ้านตามกำหนดเวลา นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาความรู้ การศึกษาทัศนคติ บุคลิกภาพ ความประพฤติและคุณธรรมของนักเรียน นักเรียนต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์ของนักเรียนมี 2 ลักษณะ คือ ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ และความสัมพันธ์ทางปัญญา ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ได้แก่ กิจกรรมบันเทิง การสังสรรค์ ความสัมพันธ์ทางปัญญา ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักการและเหตุผล โดยอาศัยความรู้ความคิด สติปัญญาและเหตุผลเป็นเครื่องโยงกิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ได้แก่ การอภิปราย การประชุมเชิงวิชาการ และการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

5.2 สังคมภายนอกโรงเรียน เป็นองค์ประกอบที่กระทรวงศึกษาไม่สามารถควบคุมได้ ชาลัญชัย อาจินสมาจาร (2530 : 45-50) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านนี้มีอยู่ 5 องค์ประกอบ คือ

1. แรงจูงใจดั้งเดิมสำหรับการมาโรงเรียน ซึ่งผู้เรียนได้รับการเสนอแนะให้มาโรงเรียนโดยคาดหวังว่าเขาสามารถทำงานได้ในอนาคต นอกจากนี้ผู้ปกครองอาจจะส่งเด็กเข้าโรงเรียนเพราะเห็นว่าคนอื่นๆ เขาทำกัน
2. องค์ประกอบพื้นเพเดิมของทางบ้าน สถานะทางสังคม และเศรษฐกิจ หลักฐานจากทุกประเทศในเอเชียและแปซิฟิก แสดงให้เห็นว่า เด็กจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำมักจะสอบตกและออกกลางคันมากกว่าเด็กที่มีมาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง ทั้งนี้ เป็นเพราะเด็กยากจนนั้น ผู้ปกครองไม่สามารถส่งเสียให้เรียนได้ ในทางตรงกันข้ามเด็กที่มีฐานะดีอาจจะจ้างครูมาสอนพิเศษเพิ่มเติมให้ที่บ้าน
3. การขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานชนบท ในพื้นที่ชนบทจะมีเด็กออกกลางคันมากกว่าในชุมชนเมือง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสิ่งที่เด็กชนบทได้เรียนนั้นไม่สัมพันธ์กับสภาพของชนบท เด็กชนบทยังขาดแคลนหนังสือพิมพ์และหนังสือเหล่านี้คือข้อเสียเปรียบ
4. ระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนในหลายๆ ประเทศ การสร้างโรงเรียนให้อยู่ในบริเวณที่เด็กทุกคนสามารถมาถึงโรงเรียนได้ภายในหนึ่งชั่วโมงนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เด็กที่ต้องเดินทางไกลจากบ้านมายังโรงเรียนย่อมทำให้เกิดความเหน็ดเหนื่อย อันจะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน
5. โภชนาการจากหลักฐานทางการแพทย์ชี้ให้เห็นว่า เด็กที่ได้รับประทานอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการย่อมมีผลกระทบระยะเทือนต่อสมอง อันจะส่งผลถึงความสามารถในการเรียนเด็กที่ได้รับอาหารไม่ถูกต้องตามหลักโภชนาการมักจะเป็นเด็กที่สอบตกออกกลางคัน

สังคมภายในและสังคมภายนอกสถานศึกษา นับเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งเป็นสาเหตุการยกเลิกการยวิชาเรียนอันจะนำไปสู่การออกกลางคันของนักศึกษาได้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปทุมมาศ รินคำ และคณะ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการถอนกระบวนวิชาโดยรับอักษร W ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปี

การศึกษา 2544 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการถอนกระบวนวิชาโดยได้รับอักษร W ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการถอน กระบวนวิชาโดยได้รับอักษร W ของกระบวนวิชาระดับ 100 และ 200 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ถอนกระบวนวิชาโดยได้รับอักษร W ใน ภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 7,496 คน และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ใบถอน กระบวนวิชา (มขท 45) และแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยหาค่า ร้อยละของการถอนกระบวนวิชาในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา และหาเหตุผลของการถอนกระบวนวิชา ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 150 คน และวิเคราะห์ ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ และร้อยละ

ผลการศึกษาสภาพการถอนกระบวนวิชาโดยได้รับอักษร W พบว่า การถอนกระบวนวิชา โดยได้รับอักษร W ในภาพรวม มากที่สุด คือ นักศึกษากลุ่ม สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ถอนกระบวนวิชา มากที่สุด รองลงมา คือ นักศึกษากลุ่ม สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ถอนกระบวนวิชา มาก ที่สุด และนักศึกษาที่ถอนกระบวนวิชา โดยได้รับอักษร W น้อยที่สุด คือ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์และสุขภาพ โดยมีนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ถอนกระบวนวิชา มากที่สุด การ ถอนกระบวนวิชาโดยได้รับอักษร W ในกระบวนวิชาระดับ 100 มากที่สุด คือ นักศึกษากลุ่ม สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ถอนกระบวนวิชา มาก ที่สุด รองลงมา คือ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีนักศึกษาคณะวิจิตร ศิลป์ถอนกระบวนวิชา มากที่สุด และนักศึกษาที่ถอนกระบวนวิชา โดยได้รับอักษร W น้อยที่สุด คือ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสุขภาพ โดยมีนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ถอน กระบวนวิชา มากที่สุด การถอนกระบวนวิชาโดยได้รับอักษร W ในกระบวนวิชา ระดับ 200 มาก ที่สุด คือ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ถอนกระบวน วิชา มากที่สุด รองลงมา คือ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจถอนกระบวนวิชา มากที่สุด และนักศึกษาที่ถอนกระบวนวิชา โดยได้รับอักษร W น้อยที่สุด คือ นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสุขภาพ โดยมีนักศึกษา คณะทันตแพทยศาสตร์ ถอนกระบวนวิชา มากที่สุด สำหรับเหตุผลของนักศึกษาที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างเกี่ยวกับการถอนกระบวนวิชาโดยได้รับ อักษร W ในภาพรวม พบว่า เหตุผลที่นักศึกษา ถอนกระบวนวิชาโดยได้รับอักษร W มากที่สุด คือ มีคะแนนสอบกลางเทอมไม่เป็นที่พอใจ

รองลงมา คือ ไม่เข้าใจในเนื้อหากระบวนการที่เรียน เวลาสอบใกล้กับวิชาอื่น (อ่านหนังสือไม่ทัน) เกรงว่าจะได้รับลำดับชั้นไม่เป็นไปตามเป้าหมาย และ เหตุผลว่า ต้องการสอบ Entrance ใหม่ น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33

สุทัศน์ ชันเลข (2549 : บพค้อย) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุการลาออกและฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสาเหตุการลาออกและการฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาในลักษณะต่างๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างการฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาระหว่างนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหการฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือจำนวนนักศึกษาที่ฟื้นสภาพการเป็น นักศึกษาแล้วกลับเข้ามาศึกษาใหม่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ข้อมูลลักษณะการฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาจากประกาศของมหาวิทยาลัย และฐานข้อมูลของหน่วยทะเบียนวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุของการลาออกของนักศึกษาส่วนใหญ่เนื่องมาจากนักศึกษาต้องการสมัครสอบเข้าใหม่ในสาขาวิชาที่ต้องการ ส่วนการฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องมาจากผลการเรียนและกลับเข้ามาศึกษาใหม่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีสาเหตุจากนักศึกษามีความรู้พื้นฐานไม่ดีพอ ขาดความขยัน ไม่ชอบสาขาที่ได้รับการคัดเลือก ทำกิจกรรมมากเกินไป และขาดผู้แนะนำด้านการวางแผนการเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาต้องฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องมาจากผลการเรียนประการหนึ่งคือ ประทศเรื่องแนวปฏิบัติในการโอนหน่วยกิตจากสถาบันอุดมศึกษา และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างการฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาโดยการทดสอบทางสถิติพบว่านักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนทั้งระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับที่ดี นักศึกษามีความภาคภูมิใจที่ได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาให้ความเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนควรปรับปรุงด้านเอกสารการสอน ควรมีการเช็คชื่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาตั้งใจเรียนและเข้าชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงเรื่องช่วงต่อของเวลาเรียน ระบบการจราจร ระบบขนส่งภายในมหาวิทยาลัยให้มีความคล่องตัวรวมทั้งปรับปรุงการจัดหาหนังสือใหม่ๆ สำหรับห้องสมุดและเพิ่มความเร็วของระบบอินเทอร์เน็ตให้มากยิ่งขึ้น

ดังนั้นคณะควรให้ความสนใจในการคัดเลือักศึกษาเข้าสาขาวิชา เพราะเป็นสาเหตุหนึ่งที่เป็นปัจจัยในคณะที่สามารถดำเนินการได้ตลอดจนการเอาใจใส่กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำเป็นพิเศษและเพิ่มบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีส่วนช่วยในด้านการให้เวลากับนักศึกษาเพื่อให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ปัจจัยเหล่านี้จะมีส่วนช่วยลดอัตราการพ้นสภาพของนักศึกษาในคณะให้น้อยลง

เกษตร เมืองทอง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงวิชาไฟฟ้าและแขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ที่เรียนในหลักสูตรต่อเนื่อง 2-3 ปี และหลักสูตร 4 ปี ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ระหว่างปีการศึกษา 2540-2542

วิธีการวิจัยจากความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา กลุ่มประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง 2-3 ปี สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงวิชาไฟฟ้ากำลัง แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 33 คน หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงวิชาไฟฟ้ากำลัง จำนวน 32 คน แขนงวิชาอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 29 คน รวม 162 คน และอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 16 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับนักศึกษา และแบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษายู่ในระดับสาเหตุมาก คือ ด้านเนื้อหาวิชาที่เรียน ได้แก่ เนื้อหาวิชาไม่ต่อเนื่องกับความรู้เดิม เนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป และด้านการเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้ที่จะใช้ศึกษาต่อไม่เพียงพอ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี แบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ไม่ได้ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาคิดว่านักศึกษามีพื้นฐานความรู้ไม่เพียงพอ เนื้อหาวิชายากเกินไป เรียนในสาขาวิชาที่ไม่ได้สมัครใจ การทดสอบสมมติฐานพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรและแต่ละวิชาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2544-2546 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2544-2546 จำนวน 330 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามและใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 84.85 ของนักศึกษาที่ออกกลางคัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

แบบสอบถามการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2544-2546 วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาที่ออกกลางคันส่วนใหญ่เป็นชายร้อยละ 59.29 อายุ 21-23 ปี ร้อยละ 40.00 มีคะแนนเฉลี่ยสะสมเดิมก่อนเข้าศึกษา 1.51-2.00 ร้อยละ 38.21 ส่วนใหญ่เข้าศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 27.14 และออกกลางคันในปี 2544 ร้อยละ 40.00 เหตุผลในการเลือกเรียนสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ เพราะอยู่ใกล้ภูมิลำเนา ร้อยละ 28.43

สถานภาพทางครอบครัว บิดามารดาเป็นผู้ปกครอง ร้อยละ 54.29 พักอาศัยอยู่หอพักหรือบ้านเช่า ร้อยละ 50.36 สถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 32.86 วุฒิการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 56.43 ประกอบกิจการส่วนตัว ร้อยละ 36.79 และมีรายได้ 11,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 42.14

สาเหตุการออกกลางคันด้านสถานศึกษา อยู่ระดับปานกลาง 2 อันดับแรก คือ ไม่เห็นประโยชน์จากสาขาวิชาที่เรียนเพื่อประกอบอาชีพ และสาขาวิชาหรือโปรแกรมวิชาที่เรียนมีประโยชน์น้อย ด้านอาจารย์อยู่ในอันดับน้อย 3 อันดับแรก คือ การไม่ได้รับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนวางตัวไม่เหมาะสม และไม่ชอบวิธีการสอนของอาจารย์ ด้านส่วนตัว อยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ ต้องการสอบเข้าสาขาวิชาหรือคณะอื่น เพื่อศึกษาต่อที่อื่น และพื้นฐานความรู้ทางสาขาที่เรียนไม่เพียงพอ ด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง คือ ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพและด้านเศรษฐกิจและการเงิน อยู่ในระดับมาก 2 อันดับแรก คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี และค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงมาก

วุฒิพงษ์ ทองก้อน และคณะ (2540 : บทความย่อย) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการฟื้นฟูสภาพนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของนักศึกษาที่ฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาและศึกษาว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านการเรียน ด้านการปรับตัว ด้านปัญหาส่วนตัว และด้านระบบการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีผลต่อการฟื้นฟูสภาพนักศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาในปีการศึกษา 2537-2539 ที่ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวน 191 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.91

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ฟื้นฟูสภาพนักศึกษามีจำนวน 1,498 คน คิดเป็นร้อยละ 25.23 ของนักศึกษาทั้งหมด 5,938 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 66.96 โดยชั้นปีที่ศึกษาล่าสุดก่อนออกจาก

มหาวิทยาลัยเป็นนักศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 72.56 สาขาวิชาที่นักศึกษาพึงสภาพมากที่สุด เมื่อเทียบกับจำนวนรับเข้ามาศึกษาในแต่ละสาขา คือ สาขาวิชาการเงิน และสาขาวิชานาฏยสังคีต ร้อยละ 94.93 และ 86.21 ตามลำดับ น้อยที่สุดคือ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ร้อยละ 13.95 การเข้ามาเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยร้อยละ 90.65 โดยสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามาจากการสอบปกติร้อยละ 96.73 โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ระหว่าง 1.51-2.00

เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านการเรียน ด้านการปรับตัว ด้านปัญหาส่วนตัว และด้านระบบการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย กับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่นักศึกษามีพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .2618

สุภาพร อัสวโรจน์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุของการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดของนักศึกษาหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) คณะเทคโนโลยีและการจัดการอุตสาหกรรม กลุ่มประชากรที่ใช้เป็นนักศึกษาที่ออกกลางคันระหว่างปีการศึกษา 2545-2548 จำนวน 64 คน และนักศึกษาที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 70 คน รวม 134 คน และอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 40 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = .86 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Windows ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านองค์ประกอบนักศึกษา พบว่าการขาดการวางแผนการเรียนที่ดีเป็นสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดมากที่สุด ส่วนด้านทัศนคติต่อสาขาวิชา พบว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนไม่เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน และเมื่อเข้ามาเรียนแล้วพบว่า หลักสูตรไม่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์เห็นว่าคุณภาพของนักศึกษาที่รับเข้ามามีพื้นฐานความรู้เดิมไม่เพียงพอ ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจและปรับตัวมากขึ้น เมื่อมีปัญหาไม่กล้าซักถามอาจารย์ที่ปรึกษา การทดสอบสมมติฐานพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันและไม่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ในภาพรวมแต่ละองค์ประกอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05